

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 3633/2542

นาย ก้องเดช เริงสมุทร โจทก์ สภาตำบล เกาะ ยาว น้อย จำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.พ.พ. มาตรา 1304

ย่อ / หลักกฎหมาย

การที่สภาตำบลเกาะยาวน้อยเข้าไปใช้ที่ดินทุ่ง สงวน เลี้ยงสัตว์เพื่อก่อสร้างศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก แม้กระทำไปตามขั้นตอนระเบียบแบบแผนของทางราชการและเพื่อประโยชน์ของราษฎร ทัวไป แต่เมื่อยังไม่มีพระราชกฤษฎีกา เพิกถอนสภาพที่ดินดังกล่าวก่อน เป็นเหตุให้โจทก์และราษฎร ส่วนหนึ่งไม่เห็นด้วยและโต้แย้งคัดค้านเพื่อประโยชน์ของราษฎรที่ใช้ที่ดินดังกล่าวตามวัตถุประสงค์ของการใช้ที่ดินสาธารณะประโยชน์นั้น โดย ไม่ปรากฏว่าโจทก์มีเจตนาให้เสื่อมเสียประโยชน์ของ ตำบล แต่อย่างใด การกระทำของโจทก์ดังกล่าวจึงไม่ถือว่าโจทก์มีความประพฤติในทางที่จะ นำมาซึ่งความเสื่อมเสียประโยชน์ของตำบล อันจะเป็นเหตุให้สภาตำบลมีมติให้โจทก์พ้นจาก ตำแหน่งสมาชิก ตำบลตามประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 326 ข้อ 8(4)ได้ ทั้ง ตาม รายงานการประชุมสภาตำบลเกาะยาวน้อยก็ปรากฏเหตุให้โจทก์ พ้นจากตำแหน่งว่าโจทก์ขัดขวาง การปฏิบัติงานของสภาตำบลทำให้ เสื่อมเสียชื่อเสียงของว. ประธานสภาตำบล และทำให้ราษฎร บางกลุ่มมองสภาตำบลไปในทางผิด เสื่อมเสียชื่อเสียงของสภาตำบล อย่างร้ายแรง ซึ่งไม่ตรงกับ เหตุตามข้อ 8(4) แห่งประกาศของ คณะปฏิวัตีดังกล่าว จึงถือว่ามติดังกล่าวไม่ชอบด้วยกฎหมาย

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องว่า โจทก์เป็นสมาชิกสภาตำบลเกาะยาวน้อย จังหวัดพังงา มีการประชุมสภาตำบลเกาะ ยาวน้อย ครั้งที่ 2/2537 และมีมติให้โจทก์พ้นจากการเป็นสมาชิกสภาตำบลเกาะยาวน้อย โดย อ้างว่าโจทก์ขัดขวางการปฏิบัติงานของสภาตำบลเกาะยาวน้อย ทำให้เสื่อมเสียชื่อเสียงของนาย วิทยา สกุลสัน ประธานสภาตำบล และชื่อเสียงของสภาตำบลเกาะยาวน้อยอย่างร้ายแรง ซึ่งมีติ ดังกล่าวไม่ชอบด้วยเหตุผลตามกฎหมาย โจทก์ต้องเสียสิทธิสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาตำบล และเสียเกียรติยศ ชื่อเสียงขอให้พิพากษาวินิจฉัยตามรายงานการประชุมสภาตำบลเกาะยาวน้อย ครั้งที่ 2/2537 ซึ่งให้โจทก์พ้นจากการเป็นสมาชิกสภาตำบลเกาะยาวน้อยเป็นโมฆะ จำเลยให้การ ขอให้ยกฟ้อง ศาลชั้นต้นพิจารณาแล้ว พิพากษายกฟ้อง โจทก์อุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์ภาค 3 พิพากษากลับว่า มติของสภาตำบลเกาะยาวน้อยครั้งที่ 2/2537 ที่ให้โจทก์พ้นจากการเป็น สมาชิกสภาตำบลเกาะยาวน้อยไม่ชอบด้วยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 326 ลงวันที่ 13 ธันวาคม 2515 ข้อ 8(4) ไม่มีผลให้โจทก์พ้นจากตำแหน่งสมาชิกสภาตำบลเกาะยาวน้อย จำเลยฎีกา ศาลฎีกาคณะคดีปกครองวินิจฉัยว่า "พิเคราะห์แล้วข้อเท็จจริงฟังได้ในเบื้องต้นว่า เดิม โจทก์เป็นสมาชิกสภาตำบลเกาะยาวน้อย อำเภอเกาะยาว จังหวัดพังงา ที่ตำบลเกาะยาวน้อย มีทุ่ง สงวนเลี้ยงสัตว์ซึ่งเป็นที่ดินสาธารณะสมบัติของแผ่นดินเมื่อเดือนเมษายน 2536 นายจุนทร์ ลักษณะวิ ศิษฐ์ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงพาณิชย์ได้เสนอให้จัดตั้งศูนย์พัฒนาเด็กเล็กในอำเภอเกาะยาว จังหวัดพังงา ทางจังหวัดพังงาเห็นสมควรสร้างที่ตำบลเกาะยาวน้อย ต่อมาวันที่ 14 พฤษภาคม 2536 สภาตำบลเกาะยาวน้อย มีมติให้ใช้ที่ดินทุ่งสงวนเลี้ยงสัตว์ดังกล่าวสร้างศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ซึ่งมีการขออนุญาตโครงการและดำเนินการก่อสร้างศูนย์ดังกล่าว แต่ยังไม่มีการพระราชกฤษฎีกาถอน

สภาพที่ดินอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินในที่ดินดังกล่าวโจทก์กับราษฎรกลุ่มหนึ่งร้องเรียน และคัดค้านไม่เห็นด้วยในการก่อสร้าง ต่อมาวันที่ 13 มกราคม 2537 มีการประชุมสภาตำบลเกาะ ยาวน้อย ครั้งที่ 2/2537 ลงมติให้โจทก์พ้นจากการเป็นสมาชิกสภาตำบล มีปัญหาที่ต้องวินิจฉัยตาม ฎีกาของจำเลยว่ามีมติของสภาตำบลเกาะยาวน้อย ครั้งที่ 2/2537 ที่ให้โจทก์พ้นจากการเป็น สมาชิกสภาตำบลชอบด้วยกฎหมายหรือไม่โจทก์มีตัวโจทก์เป็นพยานเบิกความว่า ที่ตำบลเกาะยาว น้อยมีทุ่งสงวนเลี้ยงสัตว์ซึ่งทางราชการขึ้นทะเบียนไว้เป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินตั้งแต่ปี 2492 ต่อมาได้มีการขอใช้ที่ดินดังกล่าวบางส่วนก่อสร้างโรงพยาบาลและสำนักงานขององค์การโทรศัพท์ จึงมีการออกพระราชกฤษฎีกาถอนสภาพที่ดินดังกล่าวเนื้อที่ประมาณ 28 ไร่ เมื่อปี 2534 คงเหลือ ที่ดินประมาณ 343 ไร่ ปี 2536 นายวิทยา สุกุลสัน ประธานสภาตำบลเกาะยาวน้อยกับพวกบุกรุก เข้าไปในที่ดินดังกล่าวเนื้อที่ประมาณ 2 ไร่ ก่อสร้างอาคารศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก โจทก์และชาวบ้าน อื่นที่ไม่เห็นด้วยจึงทำหนังสือคัดค้านต่อนายอำเภอเกาะยาว หน่วยราชการ และให้สัมภาษณ์ หนังสือพิมพ์ ตามเอกสารหมายเลข จ.3 ถึง จ.8 ต่อมาวันที่ 13 มกราคม 2537 สภาตำบลเกาะยาวน้อย มีมติให้โจทก์พ้นจากตำแหน่งสมาชิกตำบลเกาะยาวน้อย ตามรายงานการประชุมสภาตำบลเกาะ ยาวน้อย ครั้งที่ 2/2537 เอกสารหมายเลข จ.1 ซึ่งมีมติดังกล่าวไม่ชอบด้วยกฎหมาย และโจทก์มีนาย เดชา เรืองสมุทร กำนันตำบลเกาะยาวน้อยคนปัจจุบัน นายเหม ถิ่นทะเล นายสุธิต สืบพงษ์และนาย มโน เปกมกล ราษฎรตำบลเกาะยาวน้อย เป็นพยานเบิกความว่าพยานต่างไม่เห็นด้วยกับการที่สภา ตำบลเกาะยาวน้อยเข้าไปสร้างศูนย์พัฒนาเด็กเล็กในทุ่งสงวนเลี้ยงสัตว์และเข้าซื้อคัดค้าน เห็นว่า การที่สภาตำบลเกาะยาวน้อยเข้าไปใช้ที่ดินทุ่งสงวนเลี้ยงสัตว์เพื่อก่อสร้างศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก แม้ กระทำไปตามขั้นตอนระเบียบแบบแผนของทางราชการและเพื่อประโยชน์ของราษฎรทั่วไป แต่ เรายังไม่มีพระราชกฤษฎีกาเพิกถอนสภาพที่ดินดังกล่าวก่อน จึงเป็นเหตุให้โจทก์และราษฎร ส่วนหนึ่งไม่เห็นด้วยและโต้แย้งคัดค้านเพื่อประโยชน์ของราษฎรที่ใช้ที่ดินดังกล่าวตามวัตถุประสงค์ ของการใช้ที่ดินสาธารณประโยชน์ดังกล่าว นั้น โดยไม่ปรากฏว่าโจทก์มีเจตนาให้เสื่อมเสียประโยชน์ ของตำบลแต่อย่างใด การกระทำของโจทก์ดังกล่าวจึงไม่ถือว่าโจทก์มีความประพฤติในทางที่จะ นำมาซึ่งความเสื่อมเสียประโยชน์ของตำบลอันจะเป็นเหตุให้สภาตำบลมีมติให้โจทก์พ้นจาก ตำแหน่งสมาชิกสภาตำบลตามประกาศของคณะปฏิวัติฉบับที่ 326 ข้อ 8(4) ได้ ทั้งตาม รายงานการประชุมสภาตำบลเกาะยาวน้อย ครั้งที่ 2/2537 เอกสารหมายเลข จ.1 ปรากฏว่าที่ประชุม อ้างเหตุให้โจทก์พ้นจากตำแหน่งว่าโจทก์ขัดขวางการปฏิบัติงานของสภาตำบล ทำให้เสื่อม เสียชื่อเสียงของนายวิทยา สุกุลสัน ประธานสภาตำบล และทำให้ราษฎรบางกลุ่มมองสภาตำบลไป ในทางผิด เสื่อมเสียชื่อเสียงของสภาตำบลอย่างร้ายแรง ซึ่งไม่ตรงกับเหตุตามข้อ 8(4) แห่ง ประกาศของคณะปฏิวัติดังกล่าวอีกด้วย จึงถือว่ามติดังกล่าวไม่ชอบด้วยกฎหมายที่ศาลอุทธรณ์ ภาค 3 พิพากษามานั้น ศาลฎีกาเห็นพ้องด้วย ฎีกาของจำเลยฟังไม่ขึ้น" พิพากษายืน

องค์คณะ

วุฒินันท์ สุขสว่าง · สมบัติ เดียวอิสเรศ · ศุภชัย ภู่งาม

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://thaideka.online/deka/3633/2542>